

Dolice

gmina: Dolice, powiat: stargardzki

Dolice położone są przy drodze wojewódzkiej nr 122. Odległość z Dolic do stolicy powiatu, Stargardu Szczecińskiego wynosi 20.5 km, w odległości 80 km zlokalizowany jest port lotniczy w Goleniowie. W Dolicach znajduje się stacja PKP skąd koleją dostaniemy się do Choszczna, Krzyża, Stargardu Szczecińskiego oraz Szczecina, a transport autobusowy zapewnia dwóch prywatnych przewoźników, firma Szurgo-Transport oraz Transa. Przez Dolice wiodą dwa szlaki rowerowe : Północny i Południowy Szlak Dolicki.

Dolice leżą na równinie pyrzycko-stargardzkiej, na południowy zachód od Suchania i na południowy wschód od Stargardu. Jest to miejscowość turystyczna, o której walorach i atrakcyjności decyduje przyroda, obiekty zabytkowe oraz ekologicznie czyste środowisko.

Amatorzy wędkarstwa, kąpiele słonecznych i uprawiania sportów wodnych znajdą tu jezioro Gardzko odznaczające się pierwszą klasą czystości wód. Pierwotna nazwa miejscowości to Dolitz - duża wieś położona nad rzeką Małą Iną.

Dolice posiadają metrykę wczesnośredniowieczną, wzmiankowane były w 1282 r. jako własność klasztoru w Kołbaczu. W 1232 r. Obszar wsi został nadany przez Władysława Odonica cystersom z Kołbacza. W 1417 r. Chłopi z Dolic zabili rycerza Hansa v. Paulsdorffa. Książęta szczecińscy: Otto II i Kazimierz V w ramach interwencji zarządzili pokutę, a brat zabitego Paul i syn Claus zrzekli się wszelkich roszczeń z powodu morderstwa. Jednakże syn zamordowanego dopuszczał się potem w ramach zemsty rabunków i podpaleń. Przez to w 1441 r. Książę Joachim zobowiązał go do odbycia pokutnej pielgrzymki do Rzymu, Akwizgranu, Wilsnacku i na Górę Chełmską. Do 1514 r. władał tymi terenami szlachcic Krzysztof Podewils. W 1566 r. wdowa po nim, Barbara v. Wedel dokonała najazdu na dobra Wedlów w Morzycy, za co została pozbawiona tych dóbr przez księcia Jana Fryderyka. Otrzymali je od niego wraz z wyludnionym przez wymarcie Güntersbergów lennem w Piseczniku najpierw Borkowie z Bralęcina, a w 1587 r. Ludwik hrabia Everstein z Nowogardu. Dalej trafiły one w ręce

INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE

DATA UTWORZENIA

22.12.2015

LICZBA MIESZKAŃCÓW

2 028 (01.01.2008)

KODY POCZTOWE

73-115

PRAWA GMINY

TAK

SYSTEM IDENTYFIKATORÓW I NAZW MIEJSCOWOŚCI (SIMC)

774530

Nawiguj

Pokaż na mapie

[Dodaj do planu podróży](#)

Gryfitów. W 1637 r. Tereny te były intensywnie plądrowane m.in. przez wojska cesarskie, następnie zastawiane. W 1709 r. zostały wykupione przez fiskus i połączone z domeną w Suchaniu. W poł. XIX w. Dolice składały się z 27 gospodarstw chłopskich, 10 zagrodniczych, kościelnych, szkolnych, młyńskich, tartacznych, wiatracznych. Funkcjonowały także: karczma, kuźnia, apteka, było 11 chałupników, lekarz, a od 1847 r. działały: stacja kolejowa i agencja pocztowa. Działalność rozwinęli także rzemieślnicy (piekarz, cieśla, stolarz, bednarz). Łącznie w Dolicach było już 127 domów mieszkalnych, 12 budynków fabrycznych, 135 gospodarczych. Znajdował się tu również urząd dominalny oraz przysiółek Neuhof (Mogielica), w związku z czym wieś nabierała miejskiego charakteru. Dzierżawca majątku państwowego prowadził gorzelnię. W 1939 r. Dolice miały 1820 mieszkańców. W czasie II Wojny Światowej znajdowało się tu okresowo kilka zbiorowych obozów pracy przymusowej. Jedną z grup przetrzymywaną była w baraku nad jeziorem, na wysokości stacji kolejowej. Drugim miejscem był majątek ziemski, w którym pracowała dość liczna grupa robotników przymusowych. Okolice Dolic objęte były operacją Sonnenwende w okresie od połowy do końca lutego 1945 roku. Ostatecznie wyzwolone zostały przez wojska marszałka Żukowa 9 lutego 1945 r. W pobliskim lesie znajdowała się dość długo jednostka wojskowa zabezpieczająca składy, magazyny i maszyny rozmontowane w niemieckich fabrykach, skąd wysyłano je do ZSRR. W lipcu 1945 z Dolic wysiedlono wszystkich Niemców. Powojenne Dolice zasiedliła ludność głównie z Kresów Wschodnich oraz Polski wschodniej i centralnej.

Układ przestrzenny miejscowości to wielodróżnica (śródpłacowa) wykształcona z pierwotnego XIII-wiecznego układu owalnicowego. Zachowane zostały wszystkie elementy historycznej kompozycji przestrzennej. Zachowały się trzy typy zabudowy historycznej: zagrodowa (ul. Pyrzycka, Wiejska, Wojska Polskiego) - dominowały tam zagrody chłopskie, średnio i małorolne; folwarczna - dwa podwórza gospodarcze z dużymi budynkami, pałacem oraz kolonią mieszkalną z pocz. XX w. złożoną z dwojaków i czworaków (ul. Kolejowa); oraz kolejowa - będąca zespołem budynków stacji kolejowej i osiedlem pracowników kolejowych z lat

20. XX w. (ul Kolejowa). Bezpośrednio przy ul. Kolejowej znajduje się pochodząca z XIX w. gorzelnia, obecnie nieużytkowana. W 1847 r. postawiono dworzec kolejowy w Dolicach, który był jednym z pierwszych na linii Stargard-Poznań. Stacja kolejowa została oddana do użytku 10 sierpnia 1848 r. W 1908 r. powstała rampa przeładunkowa oraz bocznica do przeładunku koni i bydła. W latach 20.-30. XX w. stację rozbudowano o dwie nastawnie, magazyn i osiedle mieszkaniowe. W 1983 r. ten odcinek linii został zelektryfikowany. Na ul. Wojska Polskiego znajduje się młyn z lat 20. XX w. W centrum wsi jest usytuowany kościół paraf. pw. Chrystusa Króla, który został wzniesiony ok. 1596 r. Dawniej wśród wyposażenia był ołtarz z późnośredniowiecznymi figurami oraz ambona renesansowa z 1596 r., które zostały przekazane w latach przedwojennych do zbiorów Muzeum w Szczecinie. W pocz. XX w. kościół parafialny był pod patronatem królewskim, a od 1940 r. pod patronatem państwa niemieckiego. W 1945 r. wewnątrz kościoła zostało zniszczone przez wojska radzieckie, zniszczeniu uległy organy, a w kościele trzymano konie. Po wojnie obecny ołtarz i ambona zostały przeniesione ze zniszczonego kościoła fil. w Morzycy. Kościół w Dolicach został poświęcony 27 października 1946 r. Przy kościele znajduje się płyta nagrobna z 1831 r. z inskrypcją w języku niemieckim, poświęcona Fryderyce Krystynie Wilhelminie Bluth, drugiej żonie dolickiego pastora Jakuba Augusta Piotra Blutha. Na placu przykościelnym zlokalizowany jest pochodzący z 1 poł. XVI w. nieczynny, ewangelicki cmentarz z kamiennym murem ogrodzeniowym z 1820 r. i ceglany filarami bramnymi. Znajduje się tam również kamienny obelisk z tablicą pamiątkową: „Pamięci umęczonych i poległych w walce o wyzwolenie ziem piastowskich mieszkańcy Dolic; 1.IX.1939; 9.V.1945; 8.XII.1967”. Można tam podziwiać drewniany krzyż misyjny z 2 poł. XX w., cenne okazy buku pospolitego odmiany purpurowej oraz jodły jednobarwnej. Na terenie przykościelnym, frontem do ulicy, stał pomnik poświęcony 74 poległym i zaginionym w I Wojnie Światowej mieszkańcom Dolic. Składał się z czterostopniowej podstawy, czworobocznego postumentu z inskrypcjami, spisem poległych i zaginionych oraz rzeźby żołnierza siedzącego i trzymającego wieniec. Teraz znajduje się tam grota Matki Boskiej. Do jej budowy wykorzystano podstawę pomnika,

natomiast jego inny fragment (postument) wykorzystany został do budowy stojącego także na terenie przykościelnym pomnika św. Józefa. Umieszczona jest na nim inskrypcja: „Patronowi Ludzi Pracy w XXV lecie Kościoła na Polskich Ziemiach Zachodnich Mieszkańcy Dolic 9.II.1945 1.V.1970”. Poza Dolicami, w pobliżu drogi do Sądowa, znajduje się pochodzący z 1 poł. XIX w. poewangelicki, czynny cmentarz komunalny z kaplicą cmentarną z lat 30. XX w. Na terenie cmentarza umieszczona jest stela nagrobna upamiętniająca zmarłego w lazarecie dn. 21.11.1914 r. Wilhelma Raeck i poległego 12.05.1915 r. Friedricha Raeck.

Dolice poszczycić się mogą również zabytkami przyrodniczymi, do których należą: park dworski ze starodrzewem z XIX w. o charakterze krajobrazowym, zabytkowa aleja dębów czerwonych (28 szt.) oraz szypułkowych (ok. 370 szt. o obwodzie do 400 cm) przy drodze z Dolic do Mogilicy (2,8 km); zabytkowa aleja klonów, jesionów i dębów szypułkowych o długości 2,2 km przy drodze z Dolic do Brałęcina (ok. 470 szt. drzew). W alei tej rośnie także olbrzymia podwójna lipa drobnolistna o obwodzie pni 480 i 630 cm) oraz aleja lip drobnolistnych, kasztanowców i jesionów z Dolic w kierunku Dobropola (0,2 km o obwodzie do 300 cm).

Obecne Dolice to miejscowość rozwojowa, w której, przy wsparciu programów unijnych oraz krajowych, prowadzone są liczne inwestycje mające na celu ułatwienie życia lokalnych mieszkańców i turystów odwiedzających to miejsce. W listopadzie 2014 r. powstała siłownia zewnętrzna (Fit-Park) zbudowana przy Gimnazjum w Dolicach. Kompleks składa się z 15 urządzeń (większość zestawiona w pary), m. in. "Biegacz", "Orbitrek", "Prasa nożna", "Wioślarz", "Twister", "Wahadło", "Koła Tai Chi". Oprócz tego postawione zostały dwie ławki parkowe, kosz na śmieci oraz stojak na 5 rowerów. Na terenie wsi działa urząd pocztowy, szkoła oraz gimnazjum. Nad bezpieczeństwem czuwa jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej zlokalizowana przy ul. Wojska Polskiego, a także policja z komisariatu zlokalizowanego przy tej samej ulicy.

Kulturalny aspekt gminy stanowi biblioteka gminna, prężnie działające organizacje pozarządowe, w tym koła wędkarskie i kluby sportowe, a

także zlokalizowane w centrum miejscowości, Gminne Centrum Integracji Społecznej i Profilaktyki będące samorządową instytucją kultury. Centrum prowadzi działalność kulturalną w zakresie tworzenia, upowszechniania i ochrony dóbr kultury oraz rozwijania i utrwalania zainteresowań kulturalnych. Przy wejściu do centrum stanęła tablica informująca o atrakcjach turystycznych Gminy Dolice, dostępne są też pocztówki z walorami przyrodniczymi i turystycznymi Dolic. Głównym miejscem noclegowym dla turystów jest zajazd Hubertus mieszczący się przy ul. Kolejowej, gdzie poza odpoczynkiem można też zjeść w restauracji, która zapewnia smaczne dania kuchni polskiej. Tereny w okolicy zajazdu idealnie nadają się do uprawiania nordic walkingu, wędkowania, jazdy na rowerach, a samo miejsce jest dobrą bazą wypadową na piesze wędrówki po okolicy.

Wydarzenia w miejscowości

1 Duży Piknik Nad Małą Iną 2017 01.07.2017

Media

Lokalizacja

